MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY

WYDZIAŁ PRASOWY

Nr.60

Warszawa dn. 24 lutego 1928 r.

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

PRZEGLĄD PRASY Z.S.R.R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ.

Nr.60. Warszawa, dnia 24.lutego 1928 r.

1. POLITYKA ZAGRANICZNA Z.S.R.R. I STOSUNEK DO ZAGADNIEŃ MIĘDZYNARODOW.

Z.S.R.R. a ROZBROJENIE.

IZWIESTJA z 21/2. zamieszczają inextenso projekt rządu sowieckiego powszechnego i pełnego rozbrojenia, złożony 15.bm. przez Litwinowa w generalnym sekretarjacie Ligi. Projekt składa się z 63 paragrafów. Ujmuje on w formę konwencji te propozycje, które zostały wysunięte w deklaracji Litwinowa 30/XI.1927 r. na czwartej sesji Komisji rozbrojeniowej. Projekt ma na celu powszechne, pełne i natychmiastowe rozbrojenie w ciągu czterech lat. W ten sposób, ażeby już po upływie pierwszego roku ograniczyć możliwość starć zbrojnych. Odpowiednio do tego projekt konwencji przewiduje już w ciągu pierwszego roku: demobilizację armji do 50 %, zniszczenie wszystkich zapasów broni, usunięcie z formacji bojowych ważniejszych morskich i powietrznych statków, oraz zniesienie urzędów wojskowych. W ciągu następnych 3-ch lat ma być przeprowadzone zupełne zniesienie armji, zniszczenie uzbrojenia poszczególnych formacyj, zniszczenie lub przystosowanie do celów pokojowych wszystkich morskich i powietrznych statków, jak również i środków, służących do przygotowania materjałów wojennych, skasowanie budżetów wojskowych i przekazanie wszystkich spraw, związanych z rozbrojeniem ministerstwom obywatelskim. Zachowane zostaną tylko pewne formacje wojskowe dla ochrony celnej, leśnej, oraz milicja, i niewielka ilość małych statków dla ochrony okrętów na pełnem morzu przed piratami itp. Zachowana zostanie również niewielka ilość broni dla potrzeb prywatnych, jak np.polowanie, samoobrona itp. Personel wojsk zdemobilizowanych oraz przemysłu wojennego wykorzystany zostanie do pracy kulturalno-ekonomicznej. Do momentu przystąpienia do pracy na froncie pokojowym, personel ten pozostanie na utrzymaniu państwa. Kontrola nad wykonaniem konwencji zostanie poruczona: stałej Międzynarodowej Komisji Kontrolnej, Komisjom w każdem państwie, oraz komisjom regionalnym, zorganizowanym na zasadzie równości i udziału przedstawicieli instytucji ustawodawczych i społecznych.

IBIDEM. zamieszczają dłuższy art.wst.omawiający sowiecki projekt rozbrojeniowy. Autor zaznacza na wstępie, iż jest to dokument, jedyny w historji, że do tej pory żadne państwo nie wystąpiło z tak konkretnym projektem wyeliminowania wojny ze stosunków międzynarodowych. Podkreśla on dobrą wolę Związku Sowieckiego wykazaną w dziele rozbrojenia, wskazując na udział przedstawicieli sowieckich w komisjach rozbrojeniowych zainicjowanych przez Ligę. Z goryczą i ironją pisze autor o czwartej sesji Komisji rozbrojeniowej, która propozycje sowieckie przekazała piątej sesji tejże Komisji, powołując natomiast Komisje bezpieczeństwa, którą faktycznie stworzono po to, by stworzyć nowe komplikacje w kwestji rozbrojenia. Projekt rządu Z.S.R.R. i złożenie go sekretarjatowi Ligi, autor nazywa nowym krokiem naprzód na drodze ułatwienia rozbrojenia. Autor

przeciwstawia projekt sowiecki projektowi L.N. i przeprowadza między niemi różnicę. Zdaniem jego projekt sowiecki przygotowany jest na czas pokoju i dla zabezpieczenia tegoż, podczas gdy projekt Ligi Nar.wypracowano na wypadek wojny, a faktycznie w celu udoskonalenia metody działań wojennych. Różnica leży w tem, że cały system Ligi Nar. ma na celu nie zapobieżenie wojnie, a ujęcie jej w pewne formy i skierowanie po linji wygodnej dla kierowników Ligi Narodów. Cała działalność Ligi Nar. zmierza do utrzymania powojennego status quo i do tego, by według swego upodobania móc pchnąć siły wojenne przeciwko t.zw.perturbatorom pokoju. Zupełnie inaczej ma się sprawa z projektem sowieckim - dąży on do maximum rozbrojenia a nie tak, jak projekt Ligi do minimum uzbrojenia.

W dalszym ciągu autor pisze, iż rząd sowiecki nie ulega mrzonkom pacyfistycznym, wie bowiem, że pokoju nie uda się osiągnąć za pomocą zapewnień papierowych, lecz przez realną pracę. Analizując, dlaczego państwa kapitalistyczne boją się rozbrojenia, autor dochodzi do wniosku, że dzieje się tak dlatego, albowiem siłę Sowietów stanowi rozbrojenie, podczas gdy państwa kapitalistyczne widzą swą siłę w uzbrojeniu. W końcu autor ostrzega państwa europejskie przed wkraczaniem na fałszywą drogę zwyczajów genewskich w stosunku do projektu sowieckiego, tj. na drogę odraczania, formułek kompromisowych, komentowania itp, albowiem rząd sowiecki nie zgodzi się na wyjałowienie swego projektu. Rząd sowiecki potrafi uwzględnić dezyderaty poszczególnych państw w dziedzinie rozbrojenia, jeżeli tylko będzie przekonany, że są one istotnie zainteresowane w rozbrojeniu.

Rząd sowiecki liczy na poparcie mas pracujących wszystkich krajów i ponownie przeciwstawia pokój wojnie - kończy autor.

ROKOWANIA ESTOŃSKO-ŁOTEWSKIE.

IZWIESTJA z 22.2. Tass z Rygi podaje streszczenie wywiadu dla prasy, udzielonego po zakończeniu pertraktacji łotewsko-estońskich w sprawie unji celnej przez łotewskiego min.spr.zagran. Balodisa. Minister Łotwy stwierdził, że rokowania nie dały pożądanych rezultatów, mimo to jednak delegaci postanowili zarekomendować swym rządom zwoływanie w miarę potrzeby mieszanych komisyj łotewsko-estońskich w celu rozwiązania kwestji unji. Zostało postanowione przystąpienie w najbliższym czasie do rokowań o tymczasowy traktat handlowy estońsko-łotewski. Rokowania te mają się rozpocząć w końcu marca br.

IBIDEM. Tass z Tallina donosi, że estoński minister spraw zagranicznych Rebane po powrocie z Rygi oznajmił jednemu z korespondentów pism estońskich, iż estoński punkt widzenia na unję celną został w całości uznany przez delegację łotewską; rokowania w Rydze - według słów Rebane, można uważać za pomyślne.

Izwiestja zwracają uwagę na różnicę pomiędzy opinjami dwóch ministrów o rokowaniach. Uważają one unję celną między państwami bałtyckiemi za rzecz naturalną, lecz czynią zarzut politykom Estonji i Łotwy,iż sprawie tej nadają za dużo charakteru politycznego, przez co unja ta staje się środkiem do wykorzystywania Estonji i Łotwy przez silniejsze mocarstwa trzecie w ich własnych interesach.

Z.S.R.R. A STANY ZJEDNOCZONE.

IZWIESTJA z 19/2. Tass z New Yorku donosi, iż na śniadaniu, wydanem przez sowiecko-amerykańską Izbę Handlową, było obecnych przeszło 250 osób, reprezentujących poważniejsze koła finansowe i przemysłowe. Poza tem była reprezentowana licznie prasa amerykańska.

W przemówieniach tak jednej, jak i drugiej strony, podkreślano konieczność rozwoju stosunków handlowych między ZSRR. a Stanami Zjednoczonymi. Moskiewski przedstawiciel Izby handlowej sowiecko-amerykańskiej Smith wzywał firmy amerykańskie do okazania Rosji pomocy w zastosowaniu techniki amerykańskiej.

3. ŻYCIE PARTYJNE.

PARTJA KOMUNISTYCZNA A MŁODZIEŻ SOWIECKA

"LENINGRADSKAJA PRAWDA" z dn. 12/2 donosi, że komitet centralny sowieckiej partji komunistycznej zwołuje w ostatnich dniach b.m. naradę partyjną w sprawie pracy wśród młodzieży W naradzie tej weźmie udział 42 delegatów komitetu centralnego partji oraz 33 przedstawicieli prowincjonalnych organizacyj partyjnych.

REPRESJE PRZECIWKO OPOZYCJI

IBIDEM z dn. 16/2 donosi, iż komitet centralny partji oraz niektóre prowincjonalne komisje kontrolujące partji zostały zmuszone do zastosowania represji wobec "niepoprawnych trockistów". Wykluczono jedną osobę w Jekaterynosławiu, 27 - w Kijowie, 3 - w Archangielsku, 5 w Samarze, 19 w Baku, 1 w Moskwie, 5 w Mińsku, 19 w Kazaniu i 40 w Tyflisie.

OPOZYCJA W ARMJI CZERWONEJ

"KOMMUNIST" z dn. 14/2 /Charków/ ogłasza listę wojskowych sowieckich, wykluczonych z sowieckiej partji komunistycznej przez komisję partyjną ukraińskiego okręgu wojskowego wskutek przynależności do opozycji. Lista obejmuje 13 nazwisk. Pod względem wieku wszyscy wykluczeni, z wyjątkiem dwuch, nie osiągnęli 30 lat. Pod względem klasyfikacji partyjnej są to przeważnie nowi członkowie partji, należący do niej od 1926 lub nawet 1927 roku. Pod względem narodowości jest wśród 13 wykluczonych 6 ukraińców, 4 żydów, 2 rosjan i jeden polak. Pod względem stanowiska służbowego - 2 prokuratorów wojskowych, 6 oficerów, 3 urzędników i 2 żołnierzy.

4. SPRAWY NARODOWOSCIOWE.

PROBLEMAT UKRAINIZACJI

"KOMMUNIST" z dn. 15/2 /Charków/ donosi, że obrady plenum centralnej rady sowieckich związków zawodowych w USRR w Charkowie toczą się dookoła zagadnienia ukrainizacji pracy oświatowej związków. Wszyscy prawie mówcy, którzy wzięli udział w dyskusji na temat powyższy, przemawiali w języku ukraińskim. Zgromadzenie uznało, iż praca ukrainizacyjna związków prowadzona jest na niskim poziomie. Jako powód trudności w pracy ukrainizacyjnej wymieniano drożyznę książek ukraińskich, które kosztują znacznie drożej, niż książki rosyjskie. Sowieckie wydawnictwo państwowe w Charkowie wykonywuje zamówienia związków zawodowych na książki w języku ukraińskim po 5-6 miesiącach. Ze strony jednego z uczestników narady zaproponowano ukrainizację pisma centralnych ukraińskich związków zawodowych "Wiestnik Profdwiżenja". Propozycja ta nie zyskała jednak poparcia zebranych. Żadnych konkretnych wydecyj nie powzięto.

5. ŻYCIE GOSPODARCZE.

KOMUNIKACJA LOTNICZA ZSRR Z NIEMCAMI

"PRAWDA" z dn. 19/2 donosi, iż marszruta lotów pomiędzy Moskwą a Berlinem na linji lotniczej towarzystwa "Deruluft" zostanie zmieniona z początkiem wiosnnego sezonu lotniczego. Loty, które odbywały się dotychczas przez Smoleńsk i Królewiec odbywać się będą według przedłużonej marszruty przez Smoleńsk, Rygę, Królewiec i Gdańsk. Nie wpłynie to na przedłużenie podróży, ponieważ szybkość lotów zostanie zwiększona.

LIKWIDACJA KONCESJI ROLNYCH P.NANSENA

IBIDEM podaje, iż w roku 1926 zawarł p.Nansen umowę koncesyjną z rządem ZSRR, otrzymując na mocy tej umowy prawo organizacji wielkich gospodarstw rolnych w RSFSR oraz na Ukrainie. P.Nansen zobowiązał się do dokonania w każdym z tych gospodarstw inwestycji na sumę przynajmniej 10 tysięcy funtów szterlingów oraz do zagwarantowania powstałym wskutek umowy gospodarstwom niezbędnych finansowych środków obrotowych. Koncesje rolne p.Nansena powstały w powiecie Bałaszowskim, w gubernji Saratowskiej, oraz w powiecie Krywożskim, na Ukrainie. Z szeregu powodów, których pismo nie wymienia, nie wykonał p.Nansen swych zobowiązań co do tych koncesji. Jak się okazało, nie był on w stanie zabezpieczyć koncesjom niezbędnych środków obrotowych. Ze strony rządu sowieckiego powstało kwestja dalszego losu koncesji, ze swej strony wyraził p.Nansen chęć ich likwidacji. Likwidacja ta została obecnie dokonana. Rząd ZSRR przejął aktywa i pasywa byłych koncesji p.Nansena, włączając w te pasywa długi, powstałe poza granicami ZSRR. P.Nansen otrzymał z powrotem kapitały, wydane na inwestycje w koncesjach. Obecnie istnieć będą zlikwidowane koncesje jako gospodarstwa sowieckie. Chcąc uwiecznić pracę, położoną przez p.Nansena na organizację tych gospodarstw, nadał rząd ZSRR im nazwę "gospodarstw imienia prof. Nasena".

AGITACJA ZA GOSPODARSTWAMI KOLEKTYWNEMI

"ORKA" z dn. 15/2 /Mińsk/ ogłosiło artykuł wstępny, w którym propaguje kolektywizację gospodarki rolnej w ZSRR. Pismo przypomina, iż zadanie tej kolektiwizacji zostało postawione przed włościaństwem sowieckim przez XV zjazd sowieckiej partji komunistycznej. Pismo uznaje, iż nie jest to zadanie łatwe do przeprowadzenia, lecz sądzi, iż "7 lat nowej polityki gospodarczej nauczyły nas dostatecznej mierze cierpliwości, która jest tak niezbędna w pracy nad budownictwem socjalistycznym na wsi". Kolektywizacja gospodarki rolnej pozostaje jednak celem, do którego droga prowadzi przez rozwój sowieckiej rolniczej kooperacji kredytowej i gospodarczej.

6. POLITYKA SOCJALNA I ZAWODOWA.

KAMPANJA ZBOŻOWA, SAMOOPODATKOWANIE SIĘ LUDNOŚCI ZSRR A ARMJA CZERWONA

"KRASNAJA ARMJA" z dn. 16/2 /Charków/ omawia zjawiska społeczne i polityczne, wywołane przez t.zw. samoopodatkowanie się ludności włościańskiej w ZSRR oraz przeprowadzaną obecnie kampanję zakupów zbożowych. Pismo zaznacza, iż samoopodatkowanie wynosi w rozmaitych wypadkach od 35 do 50% wysokości podatku rolnego. Wobec wprowadzenia samoopodatkowania wszystkie wpływy z podatku rolnego kierowane są na potrzeby skarbu sowieckiego, zaś wpływy z samoopodatkowania pokrywać mają potrzeby kulturalne i oświatowe ludności, która samoopodatkowanie się uchwaliła. W rzeczywistości jednak wywołało wprowadzenie samoopodatkowania szereg niebezpiecznych pogłosek oraz niezadowolenie części ludności włościańskiej, mianowicie jej części zamożnej t.zw. "kułaków". Włościaństwo zamożne występuje powszechnie przeciwko samoopodatkowaniu się, prowadzi przeciwko temu samoopodatkowaniu się agitację, wpływa na włościaństwo średnio zamożne i biedniackie. Pod wpływem tej agitacji doszło w szeregu wypadków do nieprzychylnego ustosunkowania się ludności włościańskiej do sprawy samoopodatkowania. Nastroje te znajdują również wyraz w listach, otrzymywanych przez żołnierzy armji czerwonej. Żołnierze ci znajdowali się przez pewien czas pod wpływem otrzymywanych skarg, obecnie jednak zrozumieli potrzebę samoopodatkowania i odpowiadają na listy z domu przez listy, w których radzą ludności włościańskiej podporządkowanie się żądaniom władzy sowieckiej. Zagadnienie samoopodatkowania się ludności włościańskiej wywołuje jednak pewien zamęt w wojsku sowieckim. Niektórzy żołnierze mówią: "Jesteśmy w szeregach wojska, zaś rodziny nasze zmuszane są do wyrzeczenia się ostatniego grosza". Otrzymywane przez żołnierzy listy podtrzymują tego rodzaju nastroje, przeciwko którym pismo występuje, tłumacząc potrzebę samoopodatkowania.

Zakupy zbożowe wywołały również tego rodzaju zjawisko. Żołnierze I pułku kawaleryjskiego armji czerwonej, z pochodzenia kozacy dońscy otrzymują od rodzin swych listy, w których zawarte są skargi na rekwizycję zboża, zmuszanie ludności włościańskiej do kupowania obligacji sowieckich pożyczek państwowych, brak fabrykatów przemysłowych oraz wprowadzenie samoopodatkowania się. Zdaniem pisma listy te pochodzą od osób, które znajdują się pod wpływem "kułaków". Odpowiedzi kozaków, wysyłane na wieś, przyczyniają się do "walki z kłamstwem kułackim".

7. SPRAWY LOKALNE.

DOWODY OSOBISTE OBYWATELI SOWIECKICH W BSRR

"ORKA" z dn. 15/2 /Mińsk/ donosi, iż prezydjum C.K.W. sowietów BSRR zatwierdziło projekt uchwały o dowodach osobistych obywateli BSRR. Przymus posiadania dowodów osobistych został zniesiony, osoby, które życzą sobie posiadać dowód osobisty, mogą otrzymać bezterminowy paszport od sowietu lokalnego w miejscu ich zamieszkania.

SPRAWY EMIGRACYJNE.

PROJEKT UTWORZENIA CENTRALNEJ AJENCJI PRASOWEJ EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

"WOZROŻDENJE" z dn. 15/II /Paryż, pismo o kierunku umiarkowano-monarchistycznym pod redakcją p.p.Gukasowa, Siemionowa i Lwowa/ ogłasza należący do byłego charge d'affaires rosyjskiego rewolucyjnego rządu tymczasowego w Londynie p.Sablina projekt utworzenia centralnej rosyjskiej emigracyjnej ajencji prasowej w składzie redakcji pisma "Wozrożdenje". Ajencja ta dostarczać ma prasie państw zachodnich poważnych informacji, dotyczących sytuacji politycznej i gospodarczej w ZSRR.

LIST WYDALONYCH Z POLSKI EMIGRANTÓW ROSYJSKICH

IBIDEM ogłasza list do redakcji, podpisany przez wydalonych z granic Rzeczypospolitej emigrantów rosyjskich Wołchowskoja, Hofmana, Romaszowa, Jermakowa, Gołoskiewicza, Zubkowa i Panasienko. Zaznaczając, iż zostali wydaleni z Polski "na żądanie bolszewików" dziękują podpisani pod tym listem emigranci pismu "Wozrożdenje" za pomoc, udzieloną im w Paryżu.

PRASA EMIGRACYJNA O LIŚCIE P.GORŁOWA

Wiadomość o ogłoszeniu przez sowieckie pismo "Prawda" dnia 12-go b.m. listu prezesa zjednoczonych organizacyj emigracji rosyjskiej w Warszawie p.Gorłowa do p.Giersy w Paryżu trafiła do rosyjskiej prasy emigracyjnej z pewnym opóźnieniem.

"ZA SWOBODU" z dn. 18/II /Warszawa, pismo demokratyczne/ podało wiadomość o ukazaniu się tego listu i zaznaczyło, iż p.Gorłow sprostuje prawdopodobnie treść tego listu.

IBIDEM z dn. 19/II ogłosiło artykuł swego redaktora naczelnego p.Fiłosofowa, atakujący p.Gorłowa oraz t.zw. radę byłych ambasadorów rosyjskich na emigracji. W artykule tym p.Fiłosofow oświadcza, iż wobec postawionych mu przez p.Gorłowa w ogłoszonym przez pismo sowieckie liście zarzutów, będzie zmuszony ogłosić treść tego listu, zaopatrując ją we własne komentarze w piśmie "Za Swobodu", o ile dotyczące p.Fiłosofowa ustępy tego listu ukażą się w prasie gdziekolwiek w Polsce lub poza jej granicami.

IBIDEM ogłosiło list p.Fiłosofowa do p.Gorłowa, w którym zawarte jest żądanie zaprzeczenia treści ogłoszonego przez "Prawdę" listu oraz odpowiedź p.Gorłowa, który oświadczył, iż robienie hałasu dookoła ogłoszonego przez "Prawdę" listu pójść może na korzyść jedynie sowietom.

"WOZROŻDENJE" z dn. 17/II /Paryż, pismo o kierunku-monarchistycznym/ ograniczyło się do podania krótkiej wzmianki o ogłoszeniu listu p.Gorłowa przez prasę sowiecką, nie poruszając zupełnie treści tego listu.

"POSLEDNIJA NOWOSTI" z dn.17/II /Paryż, pismo demokratyczne/ podało szczegółowo treść ogłoszonego listu, zaopatrując wzmiankę w tej sprawie w nagłówek "Wybory w Polsce a pismo "Za Swobodu".

10. NOTATKI I INFORMACJE.

PROCES NIKITINA

"PRAWDA" z dn. 19/2 donosi, że w sowieckim sądzie obwodowym w Leningradzie rozpocznie się w dniach najbliższych proces kontr-rewolucjonisty Grzegorza Nikitina. W roku 1921 należał Nikitin do białogwardyjskiej organizacji prof.Tagancewa. W przededniu obchodu 1-go maja w Leningradzie w 1921 roku spalił Nikitin trybunę na placu Uryckiego, w dwa tygodnie później dokonał zamachu dynamitowego ~~przeci~~ na pomnik Wołodarskiego. Jednocześnie brał Nikitin udział w rozpowszechnianiu odezw białogwardyjskich i miał dokonać zamachu na życie wybitnego komunisty Ancełowicza. Podczas aresztowania stawiał Nikitin zbrojny opór funkcjonarjuszom GPU, zabijając jednego i ciężko raniąc drugiego. Za te wszystkie przestępstwa łącznie skazał go sąd sowiecki w Leningradzie w roku 1925 na 10 lat więzienia. Obecnie wyszło na jaw, że Nikitin dokonał w swoim czasie szeregu innych zbrodni politycznych. W roku 1923 miał on zamordować w powiecie Opoczewskim milicjanta sowieckiego oraz urzędnika pewnej sowieckiej instytucji wojskowej. Wobec tego staje Nikitin przed sądem sowieckim po raz drugi pod zarzutem dokonania aktów terorystycznych przeciwko urzędnikom sowieckim.

WYDALENIE ROSJAN Z TURCJI

"WOZROŻDENJE" z dn. 19/2 /Paryż, pismo o kierunku umiarkowano-monarchistycznym/ donosi, iż 14 zamieszkałych w Konstantynopolu emigrantów rosyjskich, w tej liczbie prawosławny arcybiskup Aleksander oraz generał b. armji rosyjskiej Iljin, otrzymało od władz tureckich polecenie opuszczenia granic Turcji w terminie 2-tygodniowym. Przewidywane jest dalsze wydalanie 67 osób.

Pismo ogłasza z tego powodu artykuł wstępny, w którym twierdzi, iż wydalenia te odbywają się pod wpływem rządu ZSRR i wypowiada nadzieję, że rząd turecki cofnie swoją decyzję.

SPRAWA ANNY SZCZEPICHINOWEJ

IBIDEM podaje, iż wobec skierowanych do rządu francuskiego próśb o cofnięcie decyzji o wydaleniu emigrantki rosyjskiej Anny Szczepichinowej, która dokonała zamachu na życie urzędnika konsulatu sowieckiego w Paryżu Fomina, z granic Francji, władze francuskie odroczyły wysiedlenie Szczepichinowej do dnia 27-go b.m. W tym terminie los Szczepichinowej będzie ostatecznie rozstrzygnięty.

AKCJA PRZEMYSŁOWCÓW ROSYJSKICH NA EMIGRACJI

"RUSSKOJE WREMIA" z dn. 19/2 /Paryż, pismo o kierunku umiarkowano-monarchistycznym/ donosi, iż związek rosyjskich przemysłowców, kupców i finansistów w Paryżu, obrał p.p.Denisowa, P.Gukasowa, A.Gukasowa, Ljanozowa, Tretjakowa oraz trzech braci Nobel na członków honorowych tego związku. Pismo zaznacza, że wymienieni działacze tworzą ugrupowanie, które rozpoczęło obecnie ożywioną akcję polityczną, związaną z zainteresowaniem zagranicznych kół gospodarczych naftą rosyjską.